

Oikaisuvaatimuksen vastine vahingonkorvausta koskevaan vahinkorahaston asiamiehen päätökseen § 117 / 2018

VD/7470/03.01.02.01/2018

ML/HN/HY-L

Hakija on 2.10.2018 toimittanut Vantaan kaupungille vaatimuksen, jolla hakija vaatii vahinkorahaston asiamiehen päätöksen 117 § 2018 oikaisemista.

Alun perin hakija on 11.9.2018 esittänyt Vantaan kaupungille vahingonkorvausvaatimuksen, koska hakijan ajoneuvo vaurioitui, kun hakija oli ajanut ajoradalla olleeseen vesilammikkoon. Hakija vaati ajoneuvolle aiheutuneiden vaurioiden sekä matkakulujen korvaamista, yhteensä 717,80 euroa.

Vahinkorahaston asiamies on 28.9.2018 hylännyt hakijan esittämän korvausvaatimuksen sillä perusteella, että hakijan ajoneuvolle aiheutunut vahinko ei johdu Vantaan kaupungin tuottamuksesta. Vantaan kaupungin vastaavan tiemestarin lausunnon mukaan tulva on aiheutunut poikkeuksellisen rankkasateen seurauksena.

Nyt käsiteltävässä oikaisuvaatimuksessa hakija edelleen vaatii, että Vantaan kaupungin on suoritettava vahingonkorvauksena hakijalle ajoneuvon korjauskustannukset alkuperäisen vaatimuksen mukaisesti.

Vahingonkorvauslain 2 luvun 1 §:n mukaan korvausvelvollisuus syntyy sille, joka tahallaan tai huolimattomuudellaan aiheuttaa toiselle vahinkoa. Korvauksen hakijan tulee osoittaa aiheutunut vahinko, vahingonaiheuttajan tuottamus sekä näiden välinen syy-yhteys.

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 3 §:n mukaan kadun kunnossapito käsittää ne toimenpiteet, joiden tarkoituksena on pitää katu liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Hallituksen esityksen (HE 281/2004) mukaan jos kadun kunnossapidosta vastuussa olevan havaitaan laiminlyöneen velvollisuutensa pitää katu liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa, siitä voi seurata vahingonkorvausvastuu. Oikeuskäytännön mukaan kunnalla on korostunut huolellisuusvelvollisuus katualueiden kunnossapidosta.

Oikaisuvaatimuksessa on tuotu ilmi sellaista uutta kirjallista todistelua, joka ei ollut tiedossa vahinkorahaston asiamiehen alkuperäistä ratkaisua tehtäessä. Hakija kiistää sen, että vesilammikko olisi syntynyt rankkasateen seurauksena. Hakijan mukaan sää on ollut tapahtuma-aikaan aurinkoinen eivätkä lähialueen tiet ole olleet märkiä. Hän vetoaa myös tapahtumapaikalla olleen pelastuslaitoksen toimihenkilön kertomukseen siitä, että vesilammikon on aiheuttanut tukkeutunut putki. Hakija esittääkin, että vesilammikon olisi aiheuttanut runkovesijohdon rakentamishankkeeseen liittyvät työmaatoimenpiteet. Vantaan kaupunki ei ole asiassa vastanäyttönä tuonut esiin sitä, että kadun kunnossapitotoimet olisivat olleet asianmukaisia.

Hakijan esittämän uuden kirjallisen näytön perusteella on riittävällä tavalla tullut näytetyksi toteen, että hakijan ajoneuvolle on aiheutunut vahinkoa hakijan esittämällä tavalla Vantaan kaupungin kunnossapitovastuulla olevalla alueella, koska Vantaan kaupunki on laiminlyönyt kyseisen katualueen tyydyttävän kunnossapidon.

Vahingonkorvauslain 6 luvun 1 §:n mukaan, jos vahingon kärsineen puolelta on myötävaikutettu vahinkoon tai jos muu vahingon aiheuttaneeseen tekoon kuulumaton seikka on myös ollut vahingon syynä, voidaan vahingonkorvausta kohtuuden mukaan sovitella. Oikeuskirjallisuudessa on katsottu, että myötävaikutus voi perustua siihen, että vahingonkärsijä on havainnut käyttäytymiseensä liittyvän normaalia suuremman riskin, mutta ei ole kuitenkaan valinnut vähemmän riskialtista menettelytapaa.

Hakijan kertomuksen mukaan tilanteessa oli mahdotonta arvioida, kuinka paljon vettä tielle oli kertynyt. Tästä huolimatta hän oli koittanut ylittää lammikon. Hakija on havainnut vesilammikkoon ajamisesta syntyvän riskin, mutta tehnyt päätöksen yrittää ajaa sen läpi.

Tieliikennelain 3 §:n 1 momentin mukaan tienkäyttäjän on noudatettava liikennesääntöjä sekä muutenkin olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta vaaran ja vahingon välttämiseksi.

Hakijan kertomuksen mukaan tilanteessa oli vaikea pysäyttää ajoneuvo. Ajoneuvo olisi kuitenkin tullut pystyä pysäyttää tai ohjata siten, että vesilammikkoon ajaminen olisi välttynyt. Takana olevalla liikenteellä ei ole näissä olosuhteissa merkitystä, sillä tieliikennelain 23 §:n 1 momentin mukaisesti ajoneuvon nopeus on pidettävä sellaisena, että kuljettaja säilyttää ajoneuvon hallinnan. Ajoneuvo on myös saman lainkohdan mukaan voitava pysäyttää ajoradan edessä näkyvällä osalla ja kaikissa ennalta arvattavissa tilanteissa. Hakija on tilanteessa havainnut vesilammikon ja hänellä on ollut mahdollisuus olla ajamatta siihen.

Ottaen huomioon, että kunnalta ei voida aina vaatia varaa aiheuttavan seikan heti tapahtuvaa poistamista, Vantaan kaupungin tuottamus on ollut asiassa lievää. Vantaan kaupungin tuottamus verrattuna hakijan varomattomuuteen vallinneissa olosuhteissa on ollut yhtä suurta.

Koska hakija on myötävaikuttanut vahinkoon, vahingonkorvausta tulee sovitella kohtuuden mukaan niin, että Vantaan kaupungin osuus vahingonkorvauksen määrästä on puolet ja hakijan puolet.

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimialan lakimies esittää, että hakijalle korvataan 358,90 euroa.

Oikaisuvaatimus, vahinkorahaston asiamiehen päätös, sekä vahinkorahaston päätöksen valmisteluvaiheessa käytössä ollut lausunto sekä muu asiaan vaikuttanut materiaali ovat nähtävänä kokouksessa.

Kaupunginhallitus 4.3.2019 § 18

Konsernipalveluiden apulaiskaupunginjohtajan esitys:

Päätetään edellä esitetyin perustein hyväksyä hakijan oikaisuvaatimus vahinkorahaston asiamiehen päätöksestä 117 § 2018 ja korvata hakijalle 358,90 €.

Päätös:

Päätettiin yksimielisesti jättää asia pöydälle seuraavaan kokoukseen.

Täytäntöönpano: kaupunkinkanslia

Muutoksenhakuohje: 2. Kunnallisvalitus oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen

Lisätiedot:

Vantaa

vahinkorahaston asiamies Hannele Nordman, (etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi)